



אַ מעשה מיט המשכים

אַ מאָל איז אַ וועווריק געקומען זיך לערנען ייִדיש.
ער האָט גערעדט ייִדיש מיט אַ גוטן אַקצענט.
ער האָט ליב געהאַט קינאַ און עלוויס פרעסלי.
ווען ער איז געווען אַ קינד, האָט ער געוואָלט ווערן אַ מוזיקער.
אין עלטער פֿון צען יאָר האָט ער זיך אויסגעמאַלט צו ווערן אַ דאַקטער.
נאָר ער האָט געוויסט אַז עס איז זייער שווער.
פֿון דעסטוועגן איז ער געווען גליקלעך צו מאַכן זײַן אַרבעט.
און ער איז געווען אַ קלוגער אַרבעטער – קלוג ווי אַ סאַווע.
ער האָט געאַרבעט אַזוי קלוג אַז ער איז געוואָרן אַ דירעקטאָר.
ער האָט געוואָלט מאַכן אַ פֿילם וועגן בולבעס.
דערפֿאַר האָט ער געשריבן אַ בריוול צו אַ סטודיע אין האַליווד.
צוויי חדשים שפעטער האָט ער באַקומען אַן ענטפֿער וועגן מאַרי פּיקפֿאַרד און מאַלי
פּיקאַן.
צום באַדויערן איז עס געווען צו שפעט און ער האָט גאַרנישט נישט געקענט טאָן מיט
דער דאָזיקער אינפֿאַרמאַציע.
אַבער ער האָט געטראַכט, ווי אַזוי ער קען ממשיך זײַן.
סוף־כּל־סוף האָט דוד באַשלאָסן אַז ער האָט ניט געקענט ווייטער גיין און ער איז אין
בעט אַנטשלאָפֿן געוואָרן.



אַנגעשריבן פֿון די תּלמידיים אין דער 2טער מדרגה: אַנאַ בערעזאַווסקאַ, יאַאַנאַ גרושקאַ,
רייאַן מאַלער, דאַנעל מעטי, פּאַסקאַל סערמאַן, ווי ראָבערטס, מעטיו שי